

האם ברור לך, החבר בן-אהרון, מהי משמעות דבריו?
 הרשה לי לתמצת אותם במילים אחרות:
 ● אם אתה לא תנהל את המערכת, המערך ינהל מפלה.
 ● לעומת זאת, אם אתה תנהל את המערך, המערך יצליח.
 ● הודות למה יצליח? הודות לאמונת הבורחים שאתה תהיה המזכ"ל הבא, וההסתדרות תפעל על פי הקו שהכרזת עליו.
 ● אולם אין שום ערובה לכך שאכן אתה תהיה המזכ"ל הבא, וכי הקו שלך יימשך. להיפך, כבר קיימת החלטה הפוכה — שרא אתה תהיה המזכ"ל, ושדא הקו שלך יישומ.

● אפילו אם תתעקש לטעון כי אין עדיין החלטה כזאת — הרי אתה בעצמך כבר מודה בכך שאין סיכויים שתיבחר מחדש — שהרי אחרת, מה הטעם בשיגור מכתבים נזעמים לירוחם משל, ובהצגת אולטימטומים?
 כל זה ברור לך כמו שזה ברור לי. בעצם, זה ברור לך עוד הרבה יותר מכפי שזה ברור לי.
מה נובע מזה?

„אשרת של ספיר“

נובע מזה, עם כל הכבוד, שאתה נוהג את ירך ל„תימרון של אהיות עיני הציבור.“

אתה קורא לחברי ההסתדרות להצביע בעד המערך מתוך אמונה שהם בוחרים בעד הקו שלך — בעודך יודע היטב שלמחרת הבחירות, ובמשך ארבע שנים גורליות, יתנהלו העניינים עלייך משרת נאמן של פינחס ספיר, על פי הקו של פינחס ספיר.

הקו של ספיר, כפי שאתה אמרת פעמים רבות, בשעה ששרפת את הסטייק — הוא קו המעשיר את המיליונרים, המגביר את הפער, המוריד באופן שיטתי את חלקם של העובדים בהכנסה הלאומית, המרוקן את המשכורת מערכה הריאלי.
אתה מכניס את העובדים למדי כורת. במענה שהם עוזרים להגי שמת התוכנית שלך, אתה קורא להם להצביע בעד מיפגעה, שתכניע את המדיניות ההפוכה.
 איך היינו קוראים לתימרון כזה בשפת אנשים פשוטים?

„אתה תעוף החוצה“

אבל לא די בכך. לאחרונה אתה משמיץ בכל הזדמנות סיסמה תמוהה זה עוד יותר.

אתה אומר כך: מעמדך בהסתדרות, והגשמת התוכנית שלך, תלוים בתוצאות הבחירות.

אם ינחל המערך ניצחון, זה יחזק את מעמדך, והמערך יאלץ למנות אותך כמזכ"ל הבא.

לכן אתה קורא לכל אנשי הקידמה ושוח"רי הצדק בהסתדרות להצביע בעד המערך — בתור הפגנה למענך ולמען השקפתך.

האם זאת אמת?
על סמך מה אתה אומר זאת?

נניח לרגע שקריאתך תיענה, וכוחו של המערך יגדל בבחירות להסתדרות. ב-12 בספטמבר ייוכחו ראשי המערך לדעת כי הודות לך עלה המערך בכמה אחוויים.

מה יקרה אז?
 האם הם יגידו: „יִישַׁר כוּחוֹ שֶׁל בֶּן-אֶהְרֹן שֶׁלֵּנוּ! הוּא נִהְרַר! הִבֵּה נִשְׁכַּח אֶת לֵל הַסְטִיִּיקִים שֶׁשָׂרַף, נִיתֵן לוֹ שׁוֹב לִכְתֹּן כַּמִּזְכָּל הַהִסְתַּדְרוֹת!“

או שמה יגידו את ההיפך: „הדמגוג הזה הכניס לנו כמה קולות נוספים. זה טוב. אבל זה גם מוכיח כמה הוא מסוכן! עכשיו, כשהוא מחזק, הוא יעשה עוד יותר צרות לפינחס ספיר, ויפריע עוד יותר למדיניות של המערך! לכן צריכים לסלק אותו מייד!“

אתה יודע, כמוני, שהתשובה השניה היא הנכונה. היא נובעת מן ההיגיון הפוליטי.

ככל שתצליח יותר בבחירות, כך תעוף החוצה בתנופה גדולה יותר למחרת היום!

בקריאתך לעובדים אין היגיון, אין אמת — ולכן, אם תסלח לי על המילה, אין בה הגיונות.

אין לך התחייבות מצד המערך שתישארו בתפקיד אם תצליח בבחירות. גם אילו היית לך התחייבות כזאת בכתב, התומה, בנוכחות עדים, בידי גולדה מאיר ופינחס ספיר, היה ערכה כקליפת השום. אבל אין.

וכך אומר הכתב אמנון ברזילי, אדם יהודע על מה הוא מדבר:

מוכיר ההסתדרות מר יצחק בן-אהרון, הודיע למקודביו כי הוא שוקל התפטרות מתפקידו אם לא תתקבל הכרעה מיידית לקביעת המועמד לתפקיד המזכ"ל הבא — בלי להמתין עד אחרי הבחירות להסתדרות ב-11 לספטמבר.

ועוד כהנה וכהנה דברים מעניינים: בעיקבות התפתחות זו היו חילופי-מזכ"ל תבים בין ה"ה בן-אהרון ומשל. מר בן-אהרון כתב כי הפירסומים האחרונים בענין תונות, המצביעים עליו (על משל) כעל מועמד, מהווים הפרה גלויה של ההסכם, לפיו המועמד לתפקיד מזכ"ל ייקבע אחרי הבחירות להסתדרות.

עוד נאמר באתה ידועה ש"איימת להתפטר מיידי, וזה שאיר אחריו, כמה חרוכה" מתוך הנחה ש"צמרת העבודה לא תוכל להרי שות לעצמה לוותר (עליו) בעת, שכן היא תנחל מפלה בבחירות להסתדרות."

„אין לו סיכויים“

הייתי רשאי לצפות שאחרי כל אזה תשגר לי מיכתב של התנצלות על כי הגדרת את דברי כי „בדותה“, שהרי אתה בעצמך פרי

פינחס ספיר. בעד ירוחם משל. בעד אברהם עופר. וגם בעדך.

אחרי-כך יעמדו כל המועמדים בשורה על הבמה, כמו המועמדות הסנסיות בתחרות מלכת-המים, כל אחד ידקלם שיר או ירקוד סמבה, וחברי-השופטים יבחר בווכה. אך בניגוד לתחרות מלכת-המים, לא הקהל יהיה הבוחר. בוחר חברי-השופטים מצומצם מאוד, ששמו „הגוש“.

בוודאי שמת לב לעוד פרט קטן באותה מובאה: נאמר בה בפשטות שההסתדרות צריכה להיות שותפה צוערת של הממשלה.

במילים אחרות: מוזכ"ל ההסתדרות צריך להיות עבד נרצע של שרי-האוצר, ומכיוון שלא היית כזה, אתה שרפת את הסטייק, והסטייק, במיקרה זה, זה אתה כי עצמך. בעיני החבר עופר והבוס שלך, אתה שרוף.

אמר את הדברים בצורה יותר אלגנטית, כדרכו, מזכ"ל המפלגה, ח"כ אהרון ירליון, כשנשאל בנוס מזכירי מועצת-הפרעלים על גורלך, השיב (הארץ 9.8.73):

„המיפגעה הטילה את הנהגת מערכת ה"בחירות על שליחיה הנבחרים בהסתדרות, ובראשם י. בן-אהרון, אשר יהיה בראש הרשימה, כמקובל במפלגת העבודה, נב"חיים נציגיה לתפקידים הבכירים, לרבות מזכ"ל ההסתדרות, לאחר הבחירות ה"כלליות, מתוך רשימת המועמדים ובתחתם לחוקת המיפגעה. אני דוחה כל פירסום שמועד בסתירה להודעה זו.“

הפסוק האחרון מתייחס, כמובן, להודעתי שלי על ההחלטה שכבר נפלה.

כידוע לך ולכל אדם בישראל,

ירוחם משל: המזכ"ל הבא

על עץ סמך „בדותה“ זו.
 אבל לא זה העיקר. אין פה עניין של כבוד אישי. יש עניין של הגינות ציבורית. **אתה דרשת באופן אולטימטיבי שמיפגדתך תחליט מיידי שאתה תהיה המזכ"ל הבא. מדוע? מפני שאתה יודע, כמוני, שהחלטת הה"פך, הוחלט שרא תהיה המזכ"ל הבא.**

אין הרבה אמת בתיאור זה של החבר ירליון.

רק השבוע נסמר רשמית שהמיפגעה ה"יטתה מי יהיה המזכיר הבא של מועצת פועלי תל-אביב, כלומר: על מזכיר מוע"צ-הפרעלים מחליטים מראש, אך על ה"מזכ"ל אין מחליטים מראש. על ראש עיריית תל-אביב מחליטים מראש, על ראש הממשלה מחליטים מראש. ורק לגבי תפקיד אחד ויחיד, התפקיד הקטן והמבוטל של מזכ"ל ההסתדרות, אין מחליטים מראש.

מוזר, לא כן?

נאנו שגם בעיניך זה מוזר. כי הגה קראנו (הארץ 8.8.73) כי: „בן-אהרון דר"ש לקבוע עתה מי המועמד לתפקיד מזכ"ל ההסתדרות — מאיים בהתפטרות.“

מכיוון שאין לך התחייבות כזאת, ול"מעשה יש לך התחייבות הפוכה — אסור לך להשמיע טענה זו.

„מי הם העכברים?“

לפני כמה ימים אמרת שאם תפוק מכפא המזכ"ל, ישתלטו עדי „העכברים“.

מי הם ה"עכברים"? לא אורי אבנרי. לא הילל זיידל. לא יורם ארידור. לכל אלה אין כל סיכוי לעלות על כסא זה.

הכוונה יכולה להיות רק לירוחם משל, לפינחס ספיר, למשה ברעם, לאהרון ירליון ושוח"ר.

אני לא הייתי משתמש כלפיהם בהגדרה זו. איש-איש וסיגנונו. אבל אתה בוודאי מיטיב להכירם, ויודע מה אתה שח.

אם כן, איך אתה עוזר ל"עכברים" לנצח בבחירות?

האם זה מותר? האם זה הגון? האם זה הוגן בפני חברי ההסתדרות?

על דבר אחד אין ויכוח בינינו. שנינו מכירים בחשיבותה העצומה של ההסתדרות. שנינו יודעים שהיא יכלה להיות מכשיר כביר למניעת הידרדרות המדינה, לחיסול העוול המשוע הנעשה בה מדי יום כלפי האיש העובד. היא יכולה גם להיות מכשיר להורדת שכרו של האדם היוצר ולהעלות רווחיו של האדם המספסר.

מי שעוזר למסור מכשיר זה בידי „העכברים“ במשך ארבע השנים הקרובות — מקבל על עצמו אחריות ציבורית גור ראה, כשהוא עושה זאת בעיניים פקוחות — הוא מתחייב בנפשו גם מבחינה מוסרית.

איך תסתכל כראי, למחרת יום הבחירות, כשתקרא בעיתון שהי חבר ירוחם משל נבחר למזכ"ל ה"הסתדרות?

איך תסתכל בעיני האנשים הי טובים, שנתנו כך אימוץ?

אנא חשוב על זה עכשיו, לפני שזה יהיה מאוחר מדי.

חשוב, והסק את המסקנה היחידה ש"היא הגונה:

סרב לשחק את מישחקם שי ה"עכברים“.

התפטר עכשיו!

אורי אבנרי